

ARNE STRID

Κύριε Αντιπρύτανη του ΕΚΠΑ, κύριε Κοσμήτορα της Σχολής Θετικών Επιστημών, κύριε Πρόεδρε του Τμήματος Βιολογίας, κύριε Πρόεδρε του Ελληνικού Οργανισμού Δήμητρα, κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Βοτανικής Εταιρείας, κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης, κύριε Γραμματέα του Βοτανικού Κήπου Διομήδους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί φοιτητές, εκλεκτοί προσκεκλημένοι.

Τιμούμε σήμερα τον Arne Strid και στο πρόσωπό του τιμούμε επίσης την Βοτανική, δηλαδή την Βιολογία των Φυτών, αλλά και τη μαγευτική ελληνική χλωρίδα. Η τιμή στον Arne είναι απολύτως οφειλόμενη προς τον μέγιστο σύγχρονο ερευνητή της ελληνικής χλωρίδας. Τιμή που εν είδει επαίνου για την εκπλήρωση ενός χρέους, αντανακλάται και στους τιμώντες και στο Πανεπιστήμιό μας.

Στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, που φέτος γιορτάζουμε τα 180 έτη από την ίδρυσή του, η Επιστήμη των Φυτών διδάσκεται κυριολεκτικά από την πρώτη ημέρα της λειτουργίας του. Ανατρέχοντας τα ιστορικά στοιχεία, διαπιστώνουμε με ευχάριστη έκπληξη ότι μεταξύ των μαθημάτων που διδάχθηκαν κατά την πρώτη διδακτική εξαμηνία, δηλαδή την θερινή εξαμηνία του ακαδημαϊκού έτους 1836-37, ήταν και η Βοτανική. Τα μαθήματα άρχισαν αμέσως μετά την πανηγυρική εκδήλωση των Εγκαινίων του Πανεπιστημίου, που έλαβε χώρα την 3^η Μαΐου 1837 (7 μόλις έτη από την υπογραφή του Πρωτοκόλλου του Λονδίνου για την Ανεξαρτησία της Ελλάδας, του 1830). Η διδασκαλία ήταν διαρθρωμένη σε 4 σχολές: Θεολογική, Δικαστική, Ιατρική και Φιλοσοφική. Σύμφωνα με το έντυπο πρόγραμμα διδασκαλίας που υπογράφει ο Σχολάρχης της Ιατρικής Σχολής Αναστάσιος Γεωργιάδης Λευκίας (με ημερομηνία 26 Απριλίου 1837, 4 μόλις ημέρες μετά την έκδοση του Βασιλικού Διατάγματος της 22.4.1837 για την ίδρυση του Πανεπιστημίου), μεταξύ των 7 μαθημάτων που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα, η Βοτανική διδάσκεται από τον καθηγητή κ. Φράας, καθ' εκάστη Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Παρασκευή και Σάββατο (5 ώρες εβδομαδιαίως). Στο σημείο αυτό και παρόλο ότι δεν έχω την πρόβλεψη τεκμηρίωση, θα ισχυριστώ ότι η Βοτανική υπήρξε το πρώτο πανεπιστημιακό μάθημα που έγινε στο Πανεπιστήμιό μας και κατ' επέκταση σε σύγχρονο ελληνικό Πανεπιστήμιο, δεδομένου ότι η ώρα έναρξης των παραδόσεων ήταν (για όλες τις ημέρες) η 6^η πρωινή! 6-7 λοιπόν πραγματοποιούνταν οι διαλέξεις του Φράας στους 4 μόλις φοιτητές της Ιατρικής (από το σύνολο των 52 για τις 4 σχολές).

Ο Καρλ Νικόλας Φράας (Karl Nikolas Fraas) ήταν Βαυαρός βοτανικός και γεωπόνος, ο οποίος σε νεαρή ηλικία, μετά τη λήψη του διδακτορικού του από το Πανεπιστήμιο του Μονάχου, ήρθε στην Αθήνα, το 1835, ως επιθεωρητής των Βασιλικών Κήπων. Διετέλεσε καθηγητής από το 1837 έως και την αναχώρησή του από την Ελλάδα, το 1842, στη δε έδρα της Βοτανικής τον διαδέχτηκε το 1850 ο περίφημος Θεόδωρος Ορφανίδης.

Κατά το επόμενο ακαδημαϊκό έτος 1837-38, ο Φράας δίδαξε τους φοιτητές της Φιλοσοφικής Σχολής, κατά μεν το χειμερινό εξάμηνο Ιατρική Βοτανική και Πρακτική Βοτανική (συνολικά 3 ώρες εβδομαδιαίως), κατά δε το θερινό Χλωρίδα της Ελλάδος (2 ώρες) συνοδευόμενη από Βοτανικές Εκδρομές καθ' έκαστον Σάββατον. Η Βοτανική λοιπόν ήταν παρούσα στα πρώτα βήματα του Πανεπιστημίου μας, το 1 από τα συνολικά 22, 27 ή 25 μαθήματα, αντίστοιχα, για τα 3 πρώτα εξάμηνα λειτουργίας.

Προβάλλοντας την πρωτοκαθεδρία της διδασκαλίας της Βοτανικής στο Πανεπιστήμιό μας, η λέξη σύγχρονο πανεπιστήμιο που χρησιμοποιήσα δεν ήταν τυχαία. Ο περί φυτών λόγος απέκτησε επιστημονική συγκρότηση για πρώτη φορά στον κόσμο, σχεδόν 2400 χρόνια πριν, χάρη στον θεμελιωτή της Επιστήμης των Φυτών, Θεόφραστο τον Ερέσιο. Η περί φυτών ενασχόλησή του, τα σπουδαία συγγράμματά του και η περίφημη διδασκαλία του είχαν ως κύριο τόπο τους την Αθήνα και συγκεκριμένα το Λύκειο, το ένα από τα δύο μεγάλα πανεπιστήμια της κλασικής αρχαιότητας, στη διεύθυνση του οποίου διαδέχθηκε τον δάσκαλο, συνεργάτη και φίλο του Αριστοτέλη. Μάλιστα, στην ζωοφόρο των Προπυλαίων, ακριβώς έξω από την αίθουσα αυτή, μπορούμε να θαυμάσουμε, στην μνημειώδη τοιχογραφία του Karl Rahl, μία σκηνή που αποτυπώνει με μοναδικό τρόπο τους ιδρυτές της επιστήμης της Βιολογίας, Αριστοτέλη και Θεόφραστο.

Για την αναγέννηση των επιστημών στον σύγχρονο κόσμο χρειάστηκε να περάσουν σχεδόν 2 χιλιετίες. Και ήταν ο Σουηδός Κάρολος Λινναίος που υπήρξε η μέγιστη μορφή και ο επανιδρυτής της Επιστήμης των Φυτών αλλά και ο θεμελιωτής της Ταξινομικής όλων των ζωντανών οργανισμών. Πάνω στις βάσεις της νέας σύγχρονης Βοτανικής ξεκίνησε λοιπόν η εξερεύνηση της παγκόσμιας χλωρίδας. Η ελληνική φύση, χάρη στην ιστορική της αίγλη αλλά και την εξαιρετική πολυμορφία της, αποτελεί έκτοτε έναν μαγνήτη που προσελκύει δεκάδες περιηγητές και εξερευνητές, ανάμεσά τους σπουδαίες μορφές της φυτολογίας, που περιηγήθηκαν, βοτανολογούντες ανά την Ελλάδα, τους 3 τελευταίους αιώνες: ο Γάλλος Τουρνεφόρ (Tournefort), ο Άγγλος Σίμπθορπ (Sibthorp), ο Γερμανοέλληνας Χελντράιχ (Heldreich), ο δικός μας Ορφανίδης, ο Ελβετός Μπουασσιέ (Boissier), ο Ουγγροαυστριακός Χαλάκσυ (Halacsy), οι Αυστριακοί Ρέχινγκερ (Rechinger) πατήρ και υιός και τέλος ο Σουηδός Ρούνεμαρκ (Runemark), για να αναφέρω λίγους μόνο από τους επιφανέστερους. 'Τύχη αγαθή', στο εργαστήριο και υπό την επίβλεψη του τελευταίου, δηλ. του καθηγητή Runemark, στο Πανεπιστήμιο του Λουντ, εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή ο Arne Strid, από το 1964 έως το 1970, βαδίζοντας στα βήματα της Flora Aegaea του Rechinger και των σημαντικών εργασιών του Runemark σχετικά με την εξέλιξη και την ειδογένεση των φυτών του Αιγαίου (και ιδιαίτερα των Κυκλάδων).

Μετά την ολοκλήρωση της διατριβής του, που αφορούσε στη συστηματική και την εξέλιξη του συμπλέγματος *Nigella arvensis* στο Αιγαίο, ο Arne Strid έκανε ένα άλμα - κυριολεκτικά - και ασχολήθηκε με τα φυτά του Ολύμπου και άλλων βουνών της βόρειας Ελλάδας. Παρόλο που ειδικά για τον Όλυμπο είχαν προηγηθεί πολυάριθμοι ερευνητές, ο Strid αναδείχθηκε στον σημαντικότερο, ακόμη και με τα σημερινά δεδομένα, μελετητή της χλωρίδας του Ολύμπου, χάρη στο βιβλίο που δημοσίευσε το 1980, «Wild Flowers of Mount Olympus» («Τα αγριολούλουδα του Ολύμπου»), μία έκδοση του Μουσείου Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας, στο οποίο περιγράφει με λεπτομέρεια πάνω από 1100 είδη φυτών. Στη συνέχεια, η έρευνά του εξαπλώθηκε σε όλα τα ελληνικά βουνά και κατέληξε σε μια εξαντλητική περιγραφή της φυτικής τους ποικιλότητας (που σε μεγάλο βαθμό αποτελείται από μοναδικά ενδημικά είδη και υποείδη), που δημοσιεύθηκε, το 1986 και το 1991, στο δίτομο έργο του (σε συνεργασία με την Kit Tan) «Mountain Flora of Greece» («Ορεινή Χλωρίδα της Ελλάδας»).

Το επόμενο βήμα ήταν βέβαια να κατέβει από τα βουνά και να συμπεριλάβει το σύνολο της νησιωτικής βιοποικιλότητας αλλά και ολόκληρη την χώρα. Πρώτος καρπός της προσπάθειας αυτής ήταν το πρώτο «Κόκκινο Βιβλίο των Σπάνιων και Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας» («The Red Data Book of Rare and Threatened Plants of Greece»), μία συνεργασία των Phitos, Strid, Snogerup και Greuter, που εκδόθηκε το 1995. Ένα ακόμη

αποτέλεσμα της δραστηριότητάς του γύρω από την ελληνική φυτοποικιλότητα υπήρξε η συγκέντρωση και η κωδικοποίηση όλης της υπάρχουσας γνώσης για την ελληνική χλωρίδα, όπως φαίνεται και από το επόμενο βιβλίο του τη «Flora Hellenica Bibliography» («Βιβλιογραφία της Ελληνικής Χλωρίδας», πρώτη έκδοση το 1996, δεύτερη το 2006). Παράλληλα δημιούργησε, εμπλουτίζοντας συνεχώς, ακόμη και σήμερα μία βάση δεδομένων (Flora Hellenica database), στην οποία περιλαμβάνονται περισσότερο από ένα εκατομμύριο βιβλιογραφικές αναφορές και παρατηρήσεις σχετικά με την περιγραφή και γεωγραφική εξάπλωση των ελληνικών φυτικών ειδών. Παράλληλα, αποτέλεσε μαζί με την Kit Tan (Kit Tan), τον κεντρικό πυρήνα της εκδοτικής ομάδας που ξεκίνησε τη συγγραφή και επιμέλεια της Χλωρίδας της Ελλάδας, προσπάθεια που ευτύχησε να οδηγήσει στην έκδοση μόλις των πρώτων 2 τόμων (από 10 ή 11 συνολικά) («Flora Hellenica» vol 1 1997, vol. 2 2002).

Στα επόμενα χρόνια, στη νέα χιλιετία, σπουδαία έργα του ιδίου και της συζύγου του Barbro, αποτελούν η αναπαραγωγή με παράλληλο σχολιασμό του μνημειώδους έργου «Flora Graeca Sibthoriana», 2009 έως 2013 σε 5 τόμους και ο «Atlas of the Aegean Flora», 2016, σε 2 τόμους. Το πρώτο αποτελεί κατά κάποιο τρόπο επανέκδοση της αισθητικά μοναδικής έκδοσης «Flora Graeca Sibthoriana» (που κυκλοφόρησε στις αρχές του 19ου αιώνα σε 30 μόλις αντίτυπα) με επικαιροποίηση σύμφωνα με τα τρέχοντα επιστημονικά δεδομένα σε ό,τι αφορά στα ονόματα των φυτών κ.λπ. Το δεύτερο έργο περιλαμβάνει πλήρη χαρτογραφική καταγραφή της χλωρίδας του Αιγαίου, με 3362 χάρτες κατανομής για περίπου ισάριθμα είδη και υποείδη φυτών.

Άφησα τελευταία, αν και χρονολογικά προτελευταία, την συλλογική προσπάθεια υπό την αιγίδα της Ελληνικής Βοτανικής Εταιρείας με τη συνεργασία του Βοτανικού Κήπου του Βερολίνου, μιας διεθνούς ομάδας 5 ελλήνων και 3 ξένων ειδικών (που συντονίστηκε από τον καθηγ. Παναγιώτη Δημόπουλο του Πανεπ. Πατρών) με σκοπό την εκπόνηση και δημοσίευση του πρώτου ολοκληρωμένου «Καταλόγου των Αγγειοφύτων της Ελλάδας» («Vascular plants of Greece: an annotated checklist», 2013, κοινή έκδοση της Ελληνικής Βοτανικής Εταιρείας και του Βοτανικού Κήπου του Βερολίνου). Ο τόμος αυτός περιλαμβάνει με πληρότητα, για πρώτη φορά, την φυτοποικιλότητα της χώρας μας με 5.752 είδη και 1.893 υποείδη φυτών (ή συνολικά 6.600 taxa). Ο ρόλος του Arne Strid στην έκδοση αυτή υπήρξε καθοριστικός. Μάλιστα, με την επιτυχή ολοκλήρωση του στόχου αυτού ξεκίνησαν οι προσπάθειες για την επανεκκίνηση της συγγραφής της πλήρους Ελληνικής Χλωρίδας. Πρόσφατα το έργο έλαβε το πράσινο φως (για τη χρηματοδότηση που είναι αναγκαία) και πρόκειται σύντομα να ξεκινήσει και επίσημα. Στη νέα αυτή μεγάλη προσπάθεια είμαστε βέβαιοι ότι η συμβολή του Arne θα είναι και πάλι καταλυτική.

Με την ιδιότητα του Προέδρου της Ελληνικής Βοτανικής Εταιρείας, κατά το διάστημα της εκπόνησης του Καταλόγου των Αγγειοφύτων της Ελλάδας, είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω από κοντά τη θαυμάσια συνεργασία όλων αλλά και να γνωρίσω καλύτερα τον Arne: σοφός καθηγητής, χαλκέντερος συγγραφέας, σεμνός άνθρωπος, ακάματος περιηγητής, εξαιρετος συνεργάτης – δεν ξέρει κανείς τι να πρωτοθαυμάσει. Αλλά νομίζω ότι θα ήταν καλύτερο αν μπορούσαμε να ακούσουμε και την άποψη ορισμένων από τους Έλληνες συνεργάτες του. Έτσι, και παρόλο ότι δεν συνηθίζεται, απεφάσισα να τους ζητήσω να διατυπώσουν τη γνώμη τους με σύντομα κείμενα, που παραθέτω ευθύς αμέσως.

Ο κ. Παναγιώτης Δημόπουλος, που τιμά με την παρουσία του την τελετή, Καθηγητής Βοτανικής και Οικολογίας στο Τμ. Βιολογίας του Παν. Πατρών και σημερινός Πρόεδρος της

Ελληνικής Βοτανικής Εταιρείας γράφει: «Συνάντησα τον Arne Strid για πρώτη φορά, πριν από 30 χρόνια, όταν ακόμη ήμουν υποψήφιος διδάκτορας και είχα λάβει μέρος σε μία μόνο βοτανική εξερεύνηση. Τα τελευταία 7 χρόνια συνεργαζόμαστε στενά σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος για την χλωριδική ποικιλότητα της Ελλάδας. Ο Arne Strid ήταν ο ένας από τους δύο μεγάλους επιστήμονες που με εμπιστεύτηκαν και με ενθάρρυναν το 2010, όταν γεννήθηκε η ιδέα για την καταγραφή της ελληνικής χλωρίδας των αγγειοφύτων, και υποστήριξαν ενεργά την πρωτοβουλία παρέχοντας εθελοντική εργασία. Το μακροχρόνιο πάθος του για την έρευνα της χλωρίδας της πατρίδας μας με ενέπνευσε να ξεκινήσω την προσπάθεια κατάρτισης του καταλόγου των αγγειοφύτων, η οποία ολοκληρώθηκε και δημοσιεύθηκε το 2013. Το 2016, ήταν για άλλη μια φορά ο Arne που λειτούργησε ως κινητήρια δύναμη ώστε να συνεχίσουμε με το έργο «η Χλωρίδα της Ελλάδας» (The Flora of Greece project), το οποίο πρόκειται να ξεκινήσει άμεσα (το Μάιο του 2017, εδώ στην Αθήνα στο παλιό Πανεπιστήμιο και νυν Μουσείο της Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, στην Πλάκα). Το ήθος του Arne, το τεράστιο έργο του, η εντατική εργασία και η αστείρευτη ενέργειά του αποτελούν πηγή έμπνευσης για τους νέους βοτανικούς στην Ελλάδα και τον έχουν καταστήσει σύμβολο της δυναμικής και ακούραστης εργασίας, πρότυπο της αιθιαλούς προσφοράς. Εκφράζω ειλικρινή σεβασμό στην προσωπικότητά του και τού είμαι ευγνώμων γιατί το πάθος του για την ελληνική χλωρίδα αποτελεί μόνιμη διδαχή.» Και ο κ. Δημόπουλος καταλήγει: «Arne, keep researching, teaching, publishing, getting ahead and showing us the road...»

Ο κ. Γρηγόρης Ιατρού, Ομότιμος Καθηγητής Συστηματικής Σπερματοφύτων και Φυτογεωγραφίας, στο Τμ. Βιολογίας του Παν. Πατρών, που επίσης τιμά με την παρουσία του την τελετή, σημειώνει: «Τον καθηγητή Arne Strid πρωτοσυνάντησα στην βοτανική βιβλιογραφία, όταν ξεκίνησα την επιστημονική μου σταδιοδρομία. Αργότερα είχα την τύχη να συνεργαστώ μαζί του σε διάφορα ερευνητικά θέματα που αφορούν την ελληνική χλωρίδα και παράλληλα να συμπορευτώ μαζί του σε εξερευνήσεις στην ελληνική ύπαιθρο και να διακρίνω έναν ακούραστο οδοιπόρο, έναν οξυδερκή επιστήμονα και έναν ευγενέστατο και πολύ συνεργάσιμο συνάδελφο. Το διάστημα 1997-1998 υπήρξε επισκέπτης καθηγητής στο Τμήμα Βιολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών, και έχει κατ' επανάληψη συνεργαστεί ερευνητικά με καθηγητές και φοιτητές του Τμήματος. Ο καθηγητής Strid διέπρεψε στο επιστημονικό πεδίο της βιοποικιλότητας και προσέφερε πολύτιμες υπηρεσίες για την κατανόηση και προβολή της ελληνικής φύσης και της Ελλάδας ευρύτερα. Αναγνωρίζοντας όλα τα παραπάνω το Πανεπιστήμιο Πατρών τον αναγόρευσε Επίτιμο Διδάκτορα το 2015.»

Η κα Στέλλα Κοκκίνη-Γκουζούνη, Καθηγήτρια Συστηματικής Βοτανικής και Γεωβοτανικής, στο Τμ. Βιολογίας του ΑΠΘ, που κι εκείνη τιμά με την παρουσία της την τελετή, θυμάται: «Πριν από 40 χρόνια είχα την τύχη, μαζί με άλλα μέλη του Εργαστηρίου Συστηματικής Βοτανικής και Φυτογεωγραφίας του ΑΠΘ, υπό τον καθηγητή Λαυρεντιάδη, να λάβω μέρος σε μία επιστημονική συνάντηση στο Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης για την έναρξη του προγράμματος Greek Mountain Flora. Στο πάρτι που ακολούθησε στο σπίτι των Strid (που το είχε οργανώσει η Barbro), θυμάμαι έντονα τον μεγάλο ενθουσιασμό του Arne μπροστά στην πρόκληση του δύσκολου αυτού προγράμματος, που έμοιαζε στα μάτια πολλών σαν ένα άπιαστο όνειρο. Όμως το πάθος του Arne για την ελληνική χλωρίδα ήταν τόσο φανερό και δυνατό που είχε αποφασιστική επίδραση σε όλους τους συνεργάτες του προγράμματος. Το όραμά του έδωσε πραγματικά μεγάλους καρπούς στη νεότερη γενιά των ελλήνων και ευρωπαϊών μελετητών της ελληνικής χλωρίδας. Αισθάνομαι ιδιαίτερα

ευγνώμων στον Arne για τον ρόλο που έπαιξε στην εκπαίδευση και επιστημονική μου συγκρότηση ως συστηματικού βοτανικού αλλά και για την συμπαράστασή του σε δύσκολες στιγμές της ζωής μου. Εύχομαι να είναι πάντα καλά και να εξακολουθήσει για πολλά χρόνια να μας προσφέρει τις πολύτιμες γνώσεις του προς όφελος της ελληνικής χλωρίδας.»

Και τελειώνω με τα λεγόμενα του κ. Θεοφάνη Κωνσταντινίδη, Αναπληρωτή Καθηγητή Συστηματικής Βοτανικής στο Τμήμα Βιολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, που επίσης τιμά με την παρουσία του την τελετή: «Ο Καθηγητής Arne Strid είναι βαθιά αφοσιωμένος στη μελέτη της ελληνικής χλωρίδας, με έναν τρόπο συνεχή, επίμονο, προσηλωμένο και εξαντλητικό. Ανακαλύπτει και δημιουργεί συνεχώς. Αλλά επίσης συσσωρεύει, μορφοποιεί, συντάσσει και μας παρουσιάζει τον πλούτο της ελληνικής φυτικής ποικιλότητας όπως δεν το έχει κάνει κανείς άλλος μέχρι σήμερα. Δεν διστάζει να αναρριχηθεί στις κορυφές των ελληνικών ορέων ή να επισκεφθεί απομακρυσμένες περιοχές για να κατανοήσει καλύτερα τα φυτικά είδη που φιλοξενούνται εκεί και τα πρότυπα της ποικιλότητάς τους. Ουσιαστικά επιδιώκει να καταγράψει, να συλλέξει και να φωτογραφήσει τα φυτά σε κάθε μέρος της Ελλάδας. Η φυσική του ρώμη τον βοηθά και τον στηρίζει. Σε μία επίσκεψη στο Άγιο Όρος αναρωτιόμουν αν αυτός ο άνθρωπος κουράζεται ποτέ, αν διψάει ή αν πεινάει. Στα μάτια μου φαινόταν ακάματος, ακατάβλητος και απόλυτα προσηλωμένος στον στόχο του. Η έλλειψη στέγης, το ανοιξιάτικο κρύο στις διανυκτερεύσεις των 1.800 μέτρων, τα σμήνη των κουνουπιών στα χαμηλά και η καθημερινή πείνα ήταν ανεπαίσθητα εμπόδια που ουδέποτε θα μπορούσαν να παρεμβληθούν, πόσο μάλλον να διακόψουν το επιστημονικό του έργο.»

Στο σημείο αυτό, επιτρέψτε μου και μια τελευταία αναδρομή στο παρελθόν. Τον Θεόδωρο Ορφανίδη διαδέχθηκε, το 1893, στην έδρα της Φυτολογίας ο Σπυρίδων Μηλιαράκης, και είναι αξιοσημείωτο ότι το 1912, κατά τη διάρκεια της Κοσμητείας Μηλιαράκη, μεταξύ των πρώτων 6 που τιμώνται με την αναγόρευσή τους ως επιτίμων διδασκτόρων της τότε Φυσικομαθηματικής Σχολής (για τον εορτασμό της 75ετίας από την ίδρυση του Πανεπιστημίου) περιλαμβάνεται και ο Αυστριακός (ουγγρικής καταγωγής) Ευγένιος Χαλάκσυ (Eugen von Halacsy), ο οποίος ήταν ο πρώτος (και για την ώρα, δυστυχώς και ο τελευταίος) που συνέγραψε και δημοσίευσε (κατά το διάστημα 1900-1904) μία ολοκληρωμένη Χλωρίδα της Ελλάδας, με τίτλο *Conspectus Florae Graecae* (δηλαδή Σύνοψις Ελληνικής Χλωρίδος). Ο Arne Strid είναι λοιπόν μόλις ο δεύτερος επιφανής βοτανικός που τιμάται από το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ας ελπίσουμε ότι η σύμπτωση αυτή θα αποδειχτεί ευτυχής και ο Καθηγητής Strid θα συνδέσει το όνομά του με την ολοκλήρωση του δύσκολου εγχειρήματος της έκδοσης της σύγχρονης Χλωρίδας της Ελλάδας.

Όλοι όσοι τον έχουμε γνωρίσει, ξέρουμε ότι ο Arne Strid αγάπησε βαθιά την Ελλάδα και τους Έλληνες και, ίσως λίγο περισσότερο, τα τοπία και τη χλωρίδα της. Και είμαι σίγουρος ότι την αγάπη αυτήν, η φύση και τα φυτά τού την ανταπέδωσαν στο ακέραιο, χαρίζοντάς του ομορφιά και βαθειά ικανοποίηση, αυτή που νιώθει ο ερευνητής καθώς εισχωρεί στον κόσμο τους και αφουγκράζεται τα μυστικά τους. Επιπλέον, και, πράγμα όπως ξέρουμε αρκετά σπάνιο για τη χώρα μας, οι επιστήμονες συνάδελφοί του, νομίζω όλοι, του προσφέρουν ανυπόκριτα την εκτίμηση και την αναγνώρισή τους για το σπουδαίο του έργο. Ύψιστος γαρ ο των ομοτέχνων έπαινος.

Δάσκαλε και φίλε μας Άρνε, σε ευχαριστούμε και σε ευγνωμονούμε. Άξιος!

Κώστας Α. Θάνος (03.04.2017)